

JÚN 2025
06 (248)

Svetlo Máriino

PRINÁŠAŤ JEŽIŠA – SVETLO MÁRIINO

Posolstvo Panny Márie, Kráľovnej pokoja,

25. mája 2025

„*D*rahé deti! V tomto milostivom čase vás pozývam, aby ste boli ľuďmi nádeje, pokoja a radosti, aby bol každý človek tvorcom pokoja a milovníkom života. Proste Ducha Svätého, deti moje, aby vás naplnil silou svojho Svätého Ducha odvahy a odovzdanosti. Aj tento čas bude pre vás darom a kráčaním vo svätosti k večnému životu. Som s vami a milujem vás. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie.“

(s cirkevným schválením)

Prvá sobota v mesiaci – deň, keď sa duchovne spájame: modlíme sa ruženec, rozjímame nad Božím slovom, slávime sv. omšu, adorujeme pred Sviatosťou Oltárnou, rozjímame nad témami v časopise Svetlo Máriino.

Naše spoločné modlitbové stretnutie sa uskutoční v sobotu 07.06.2025.

Tento mesiac sa modlime za pokoj vo svete.

V TOMTO ČÍSLE NÁJDETE:

L'UDIA NÁDEJE, POKOJA A RADOSTI **4**
Páter Ljubo Kurtovič

MILOSTIVÝ ČAS **6**
Terézia Gažiová

DUCH SVÄTÝ **8**
Posolstvá na tému

UZDRAVENÝ UZDRAVOVATEĽ **9**
Páter Slavko Barbarič

MEDŽUGORIE – Miesto krásy **12**
l'UDSKÝCH SRDC
Svedectvo

FOTOGALÉRIA **14**

INTERNETOVÝ ČASOPIS

JE MESAČNÝ DUCHOVNÝ IMPULZ
PRE MODLITBOVÉ SKUPINY A JEDNOTLIVCOV
SPOJENÝCH SO SPOLOČENSTVOM SVETLO MÁRIINO

*Vychádza pred prvou sobotou
v mesiaci. Šírenie tohto časopisu
bez úprav /vcelku/ je vítané
a povolené. Pri kopírovaní
jednotlivých častí a ich použití
v inom kontexte si redakcia
časopisu vyhradzuje právo
na vyjadrenie súhlasu.*

*V zhode s dekrétom pápeža
Urbana VIII. a vyhlásením
II. Vatikánskeho koncilu autor
vyhlasuje, že nechce predbiehať
vyjadrenia Cirkvi, ktorej sa celkom
podriaďuje. Slová zjavenia,
posolstvá, zázraky a všetko ostatné
majú v tomto časopise hodnotu len
l'udského svedectva.*

Prihlásenie k odberu časopisu:
www.svetlomariino.sk

E-mail: gospa3@gmail.com

L'udia nádeje, pokoja a radosti

V aprílovom posolstve nás Panna Mária upozorňuje na duchovný stav mnohých srdc, ktoré sa nachádzajú v egoizme a hriechu. Ponúka nám aj liek na túto duchovnú chorobu: modlitbu ako prostriedok a Boha ako cieľ a naplnenie nášho života. V májovom posolstve nám Panna Mária na začiatku hovorí, že sa nachádzame v milostivom čase. Milosť je Božia náklonnosť voči ľuďom. Máriina prítomnosť medzi nami je milosťou, ktorú nám Boh daruje. Máriine zjavenia a posolstvá sú Božou milosťou a pozvaním neba, aby sme boli ľuďmi nádeje, pokoja a radosti.

PÁTER LJUBO
KURTOVIČ, OFM

Nachádzame sa v Jubilejnom roku plnomocných odpustkov, kedy nás aj Cirkev pozýva, aby sme žili ako pútnici nádeje. Nádej je základom ľudského života. Nemôžeme žiť bez nádeje. Pápež Benedikt XVI. povedal: „Človek je živý, pokiaľ čaká, pokiaľ v jeho srdci žije nádej. Človeka spoznávame podľa jeho očakávaní: naša morálna a duchovná postava sa môže vymeriavať podľa toho, čo očakávame, v čo dúfame.“ (pred modlitbou Anjel Pána 28.11. 2010)

Kresťanská nádej a nádej človeka bez viery – to nie je to isté. Keď sa všetko rúti, keď už viac nikomu a ničomu neveríme, vtedy sa objaví nádej na stretnutie s Bohom, v ktorého rukách je náš život. To je dôležitý rozdiel medzi kresťanskou nádejou a nádejou, ktorú nám dáva svet.

Vo svete bez Boha smeruje nádej do hrobu, a dúfa sa, že hrob príde čo najneskôr. Kresťanská nádej je viac ako hrob. Hrob môže prísť dnes alebo zajtra, ale napriek tomu máme nádej na život, ktorý je mocnejší než smrť. Ak máme v sebe nádej, že náš život je v Božích rukách, potom nás nič na tomto svete nemôže zničiť, nič nám nemôže ukradnúť nádej a

náš každodenný život má silu. Tak neupadneme do zúfalstva, beznádeje a môžeme svoj život využiť čo najlepším spôsobom.

Panna Mária nás pozýva, aby sme sa modlili k Duchu Svätému, aby nás naplnil svojimi darmi odvahy a odovzdanosti. Preto sa modlime so žalmistom: „Pánovi zver svoje cesty a jemu dôveruj, on sa už postará“ (Ž 37, 5). Potrebujeme mať odvahu odovzdať sa Pánovi. Od toho závisí náš duchovný rast. Kto má dôveru v Boha, je schopný odovzdať sa mu.

Nemusíme čakať na ťažké chvíle, aby sme sa odovzdali Bohu. Teraz je tá správna chvíľa. Dnes je ten deň, kedy to máme urobiť, čo najjednoduchším spôsobom. Stačí len jeden pohľad, ktorým sa naše srdce privinie k Božiemu srdcu. Stačí jedna myšlienka. Stačia dve, tri slová: „Bože môj, odovzdávam sa ti!“ Oslobodíme sa od tlaku, ktorý nás dusí. Ak úkon odovzdanosti budeme robiť s dôverou, oslobodíme sa od úzkosti a strachu. Keď Bohu všetko odovzdáme, potom veríme, že on všetko vedie. Potom môžeme byť pokojní. Boh je dobrý a chce iba dobro. Dokonca, aj keď sa

možno kvôli cudzej slabosti ocitneme v špirále nepríjemných okamihov, aj vtedy budeme pokojní. Boh nás chce previesť aj touto dolinou zla. Len sa mu s vierou odovzdajme, aby bol n našim Pánom. Počúvňime Máriino pozvanie, pretože prešla tými istými cestami ako my.

Modlitba. Panna Mária, Kráľovná pokoja, obraciame sa k tebe i tvojmu mocnému príhovoru u Pána, aby si nám vyprosila tak veľmi potrebný pokoj do našich srdc, rodín a národov. Pozývaš nás, aby sme všetko, čo robíme, robili srdcom. V srdci začína vojna, ale v srdci začína aj pokoj. Do tvojich mate-rinských rúk odovzdávame celý svoj život, svoje radosti, aj bolesti, aby si vyprosila nádej, pokoj a radosť toľkým srdciam, ktoré sú prázdne, ranené a bez zmyslu života. Ďakujeme ti, Mária, že neprestávaš svoje deti vždy a znovu pozývať, aby sa vrátili k Bohu. Ďakujeme ti za všetkých tých, ktorí vážne prijali tvoje slová, ako aj za tých, ktorí v budúcnosti príjmu a odpovedia na tvoje pozvanie, ktorým nás volá Ježiš – naša Cesta, Pravda a Život. Amen.

Milostivý čas

TERÉZIA
GAŽIOVÁ

V mnohých posolstvách od začiatku zjavení v Medžugorí nám Panna Mária hovorí, že žijeme v milostivom čase, lebo jej Boh dovoľuje zjavovať sa a pomáhať nám. Medžugorie je pokračovaním Fatimy. Pripravuje nás k novým časom, k víťazstvu jej Nepoškvrneného Srdca a času pokoja. Volá nás: „Využite tento čas na vaše osobné obrátenie; moje zjavenia v Medžugorí sú posledné pre ľudstvo. Keď sa skončia, už nikdy sa potom zjavovať nebudem; ponáhľajte sa s obrátením“ (2.5.1982).

Tento čas teda nie je časom strachu, ako píšu médiá, ale časom milosti. Mária nás pozýva k tomu najkrajšiemu, čo môže matka svojim deťom priať a to je život v nádeji, v radosť a pokoji. Aj keď sa nám to zdá v určitých situáciách a častiach sveta ľudsky nemožné, zvlášť tam, kde sú rozpútané vojny. Uprostred hrnotu zbraní a narastajúceho napätia vo svete nás učí vnútornému postoju: byť tvorcami pokoja a milovníkmi života. Ona nikdy od nás nechce nemožné. Vždy nám pomáha a radí, ako je možné uskutočniť to, k čomu nás volá.

Skutky apoštolov nám opisujú udalosti, ktoré sa odohrali po Ježišovej smrti. Apoštoli boli dezorientovaní, vystrašení, ukrývali sa. Mária zohrala i vtedy dôležitú úlohu. Modlila sa s nimi, povzbudzovala ich, zhromažďovala. V jednej chvíli sa spustil hukot z neba a všetkých naplnila sila Ducha Svätého. Vystrašení muži sa premenili na odvážnych apoštolov. Dostali odvahu vyjsť von a ohlasovať evanjelium radostne, bez strachu. Celú zem naplnili Ježišovým učením.

Dnes, keď je toľko nepokoja, neistoty a strachu, znie jej pozvanie znovu ako

tiché, ale mocné východisko – „nestrácajte nádej, buďte tí, čo veria, čo prinášajú pokoj, čo sa radujú aj v maličkostiach“. Najskôr sme pozvaní byť tvorcami pokoja doma v rodinách, v spoločenstvách, v práci, v myslení. Pokoj sa rodí v tichu modlitby, v dôvere v Boha, v odpúšťaní a dobroprajnosti. Milovníci života v Máriinej škole milujú zvlášť život krehký, zranený, ukrytý v druhom človeku - aj v nenarodenom, starom, zlomenom.

Sami to nedokážeme. Potrebujeme Ducha Svätého. Mária pozná jeho pôsobenie. Ona v jeho sile dostala odvahu prijať Boží plán a odovzdať sa mu. Duch odvahy nie je odvaha sveta z vysokých pozícií a sily, ale odvaha z neba, odvaha veriť, aj keď sa chvejeme od strachu. Odvaha milovať, aj keď to bolí, odvaha kráčať, aj keď je cesta tmavá. Mária tým prešla, preto nám rozumie. Každý deň, aj ten najobyčajnejší, sa môže stať darom a krokom

na ceste svätosti, ak ho prežijeme s Duchom Svätým.

Matka nám pripomína, že nie sme sami. Ona je s nami. Miluje nás. Ďakuje nám. Vizionári nám opakujú, že najkrajšie posolstvo, ktoré nám Mária dala je: „Milujem vás. Keby ste vedeli, ako veľmi vás milujem, plakali by ste od radosti“.

Prosme Ducha Svätého, aby nás zachvátila sila Božej lásky a premenila nás i svet okolo nás.

Modlitba.

Mária, ďakujeme ti za to, že nás miluješ takých, akí sme. Ty si povedala, že nezáleží na tom koľko rokov máme, potrebuješ nás do svojich plánov pokoja teraz a tam, kde sme. Prihováraj sa za nás, aby sme vedeli načúvať vnuknutiam Ducha Svätého a mali odvahu v odovzdanosti uskutočňovať všetko, čo nám povie.

Amen.

Duch Svätý

*„Modlite sa, modlite sa, modlite sa
a robte to, čo vám vnukne Duch Svätý.
Ďakujem vám, že ste prijali
moje pozvanie.“ 25.5.1993*

*„Modlitbové skupiny sú mocné a cez ne
môžem vidieť, deti moje, že Duch Svätý
pôsobí vo svete.“ 25.6.2004*

*„Modlite sa, aby vás Duch Svätý osvietil
a viedol po ceste svätosti.“ 25.6.2005*

*„Nech k vám v tichosti hovorí
Duch Svätý a dovoľte mu, aby vás
obrátil a menil.“ 25.7.2006*

UZDRAVENÝ

UZDRAVOVATEĽ

Páter SLAVKO
BARBARIČ

Jednou z veľmi dôležitých a zdôrazňovaných častí a udalostí počas sv. omše je uzdravenie – duchovné, duševné a telesné. Hriech vo svojej podstate vždy ničí niečo, čo existuje alebo bráni tomu, čo by malo existovať, rásť a rozvíjať sa. Všetko, čo ničí priateľstvo, radosť, lásku, dôveru, nádej, vieru (alebo čo bráni rásť týmto hodnotám), je hriechom alebo niečím hriešnym. Tam, kde je hriech, tam je človek zranený, chorý, neschopný života, pre ktorý bol stvorený. Bez toho, aby sme zľahčovali ľudskú zlobu a zodpovednosť za hriech, treba určite zdôrazniť aj ľudskú bezmocnosť v boji proti osobnému hriechu a bezmocnosť odolávať spoločnému zlu, ničeniu, rušeniu, zraňovaniu.

Kresťan, ktorý má účasť na eucharistickom slávení, má účasť na veľkom vnútornom uzdravení, ktoré je veľmi často sprevádzané aj fyzickým uzdravením ako dôkaz toho, že došlo k vnútornému uzdraveniu.

V Lukášovom evanjeliu 5, 17 – 25 je napísané:

„Keď v istý deň učil, sedeli pri ňom farizeji a zákonníci, čo popríchádzali zo všetkých galilejských a judejských dedín i z Jeruzalema; a mal od Pána moc uzdravovať. Tu muži priniesli na nosidlách človeka, ktorý bol ochrnutý, a pokúšali sa dostať ho dovnútra a položiť pred neho. Ale keď pre zástup nenašli priechod, kadial' by ho vniesli, vyšli na strechu a cez povalu ho na lôžku spustili priamo pred Ježiša. Keď videl ich vieru povedal: „Človeče, odpúšťajú sa ti

hriechy.“ Tu zákonníci a farizeji začali uvažovať: „Ktože je to, že sa takto rúha?! Kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“ Keďže Ježiš poznal ich myšlienky, povedal im: „O čom to premýšľate vo svojich srdciach! Čo je ľahšie – povedať: »Odpúšťajú sa ti hriechy,« alebo povedať: »Vstaň a choď?« Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy,“ povedal ochrnutému: „Hovorím ti: »Vstaň, vezmi si lôžko a choď domov!«“ A on hneď pred ich očami vstal, vzal si lôžko a velebiac Boha odišiel domov.“ (Lk 5, 17-25)

Nemali by sme vyjsť z kostola, kým sme neboli vnútorne uzdravení, kým sme nezískali novú slobodu od hriechu a novú slobodu pre nové premenené pôsobenie vo svete. Hneď ako vyjdeme z

kostola, sme pozvaní niesť aj dar uzdravovania. To neznamená, že sme všetci povolani robiť viditeľné zázraky, ale predovšetkým zázraky, ktoré robí láska. Láska je sila, ktorá uzdravuje, pretože najprv potrebujeme vnútorné uzdravenie.

Venovať niekomu slová nádeje a povzbudenia, dobre poradiť, vyjsť v ústrety, to všetko je uzdravenie. Tak ako jedno zlé slovo zabíja dušu, vrhá do temnoty, kradne radosť, pokoj, a zmysel života, tak aj jedno dobré ľudské slovo, ktoré vyrastá z Božieho slova, koná všetko opačne. Človek je najzraniteľnejší a najviac chorý, keď sa mu blížny nedaruje. A zdravý a uzdravovaný je vtedy, keď sa mu ľudia darujú a keď sa stáva darom. Spomeňme si, čo to pre dieťa znamená

(dokonca ešte aj pred jeho narodením), že ho rodičia očakávajú radostne ako dar alebo naopak, že je odmietané. Platí to aj vtedy, keď k darovaniu alebo nedarovaniu dochádza aj neskôr v živote. Mnohé duchovné, duševné, a aj telesné choroby, sú hlboko spojené s darovaním sa alebo skôr s nedarovaním sa. Byť človekom viery, prijímať Eucharistiu a prežívať ju v každodennom živote, práci a pri stretnutiach s ľuďmi, znamená byť uzdravený a byť uzdravovateľom. Modliť sa, obetovať, darovať, znamená byť uzdravovateľ. Keď tak budeme robiť, pochopíme, čo znamená: Prišiel som kvôli hriešnikom a chorým.

CHOĎ V POKOJI A PRÍDI ZNOVU

Keď po omši odchádzame z kostola s požehnaním a túžbou odísť v pokoji, opäť sme dostali milosť, ale aj úlohu, aby sme v každodennom živote žili tak, aby sme boli požehnaním, a to znamená *bene-dicere* – hovoriť dobre so všetkými a o každom, slovami aj skutkami. Je to božská úloha: posväcovať život požehnaním a pokojom. Je to vlastne návrat Boha do sveta, ktorý sa kedysi od neho neposlušnosťou odtrhol, prerušil priateľstvo. Je to príprava cesty Pánovej, jeho príchodu a jeho prebývania s ľudskými synmi.

Každý, kto sa zodpovedne rozhodne pre túto úlohu a prijme ju srdcom, bude mať veľa ťažkostí, ale

aj radosť v živote. Stane sa mu tak, ako sa stalo prorokovi Eliášovi. Bude unavený z ľudskej zloby, nerozumnosti, hluchoty a slepoty a bude v pokušení: nechať všetko a utekať zo sveta alebo sa poddať zlu? Toto sa môže diať každý deň. Čím vedomejšie bojujeme proti zlu, tým viac budeme vystavení vnútornej únave, a to je práve ten okamih, ktorý nás pozýva späť k Ježišovi, k omšovej obete, aby sme s ním znovu začali a pokračovali v záchrane sveta a vlastného života.

Nielen obnova duchovnej sily, ale aj vďaka nás musí povzbudzovať ku každodennému stretnutiu v modlitbe a čo najčastejšie v Eucharistickej obete. Tak budeme pokračovať v jednote života. Budeme živou obetou na chválu a slávu Boha Otca. Amen.

Medžugorje – miesto krásy ľudských sŕdc

Pochválený buď Ježiš Kristus! Volám sa Katya, som z Moskvy a momentálne som na skúsenosti v komunite Svetlo Máriino. Pochádzam z pravoslávnej rodiny, babička mi dala základy viery. Verila som v Boha, ale z diaľky. O Medžugorí som sa dopočula v Moskve na modlitbovej skupine. Tam som sa modlila, ale posolstvám Panny Márie som neverila. V tom období som prežívala stav vnútorného hľadania. Vytrvalo, dlho a na rôznych miestach som hľadala duševnú harmóniu.

Do Medžugoria som prvýkrát prišla v januári 2023. Už keď sme sa blížili k tomuto miestu, cítila som, ako ma zaplavuje neobyčajná radosť a bázeň. Docestovala som večer a hneď som išla na večerný modlitbový program. V duši som cítila obrovskú radosť, pretože to bolo miesto, známe môjmu srdcu, ktoré som tak dlho hľadala. Moje srdce sa upokojilo.

Ráno som išla na Podbrdo. Tam sa odohralo dlho očakávané stretnutie a zakúsila som, že materinská láska Panny Márie je všetkým.

Medžugorie je pre mňa miestom krásy ľudských srdc, miestom, kde je všetko. Miestom lásky, pokoja a priateľstva. A v júni minulého roku som prestúpila do Katolíckej cirkvi.

Čomu ma učí Medžugorie? Nádhernej a obrovskej skúsenosti života v komunite, stretla som tu svojho duchovného otca a všetko toto ma posilňuje a naplňa radosťou. Ako človek so psychologickým vzdelaním vidím, že mnohé veci môžeme o sebe spoznať a pochopiť, ale skutočne uzdraviť ich môže len Boh, keď mu ich prinášam v modlitbe, na svätej omši a

počas adorácie. Primárnou hodnotou je pre mňa Ježišova láska, pretože len v jeho láske žije duša. V jednom posolstve Panna Mária povedala: „Drahé deti! Dnes vás chcem pozvať: modlite sa, modlite sa, modlite sa! V modlitbe spoznáte najväčšiu radosť a východisko z každej situácie, ktorá je bezvýchodisková“ (28.03.1985). A tak vidím, že v modlitbe môžem cítiť, že som milovaná, a touto láskou môžem milovať iných.

Od Márie sa učím vďačnosti. Ukazuje mi príklad, ako žiť s Bohom a veriť, že ma vedie, aby som vždy mohla stáť na strane pravdy – tam, kde je radosť a Ježiš.

A to najkrajšie, čo mi Medžugorie ukazuje je milovať. To je to najprirodzenejšie v živote. Teraz, v rámci misie Svetlo Máriino v Rusku, robíme každý týždeň modlitbové stretnutia za pokoj, kde sa stretávajú pravoslávni a katolíci. A v júni pripravujeme medžugorské stretnutie v Moskve, z čoho sa veľmi tešíme.

Novéna k 44. výročiu zjavení Panny Márie v Medžugorí

Drahí priatelia, pozývame vás k spoločnej modlitbe novény k Panne Márii ako poďakovanie za všetky milosti, ktoré sme prijali prostredníctvom jej príhovoru pred Najvyšším. Novénu sa začíname modliť spoločne s farnosťou Medžugorie 15. júna 2025. Počas novény budeme tí, ktorí žijeme v Medžugorí, vystupovať každý deň na Podbrdo a takto sa v modlitbe spájať spolu s vami.

Novéna pozostáva z modlitby ruženca, a to na tieto úmysly:

- 1. deň – modlime sa za vizionárov*
- 2. deň – modlime sa za kňazov, ktorí slúžia vo farnosti Medžugorie*
- 3. deň – modlime sa za veriacich farnosti Medžugorie*
- 4. deň – modlime sa za zodpovedných v Cirkvi*
- 5. deň – modlime sa za všetkých pútnikov, ktorí boli v Medžugorí*
- 6. deň – modlime sa za všetkých pútnikov, ktorí prídu do Medžugoria*
- 7. deň – modlime sa za uskutočnenie všetkých plánov, ktoré má Boh prostredníctvom Medžugoria*
- 8. deň – modlime sa za všetky modlitbové skupiny a centrá vo svete, ktoré sú spojené s Medžugorím*
- 9. deň – modlime sa na úmysly Kráľovnej pokoja*

4. – 8. augusta 2025

MLADIFEST

MEDZINÁRODNÝ
MODLITBOVÝ FESTIVAL
MLADÝCH

svetlomariino.sk

*„Pôjdeme
do domu
Pánovho“*

(Ž 122,1)

NEPRETRŽITÁ MODLITBA RUŽENCA A PÔSTU **ZA POKOJ**

Začala sa 1. októbra 2014.

*Vďaka Pánovi a mnohým, ktorí
odpovedali pokračuje dodnes. Keď sa
modlíme a postíme za uskutočnenie*

*Máriiných plánov pokoja a jej úmy-
sly, Boh pôsobí skrze Pannu Máriu
tam, kde je to najpotrebnejšie,
spôsobom akým je to najlepšie.*

Pridajte sa k nám:

www.mir.com.hr

*Ďakujem vám,
že ste prijali
moje
pozvanie!*

SVETLO MÁRIINO - internetový časopis. Mesačný duchovný impulz pre modlitbové skupiny
a jednotlivcov spojených so spoločenstvom Svetlo Máriino. Ak máte záujem finančne podporiť činnosť spoločenstva Svetlo Máriino, môžete
prispieť na účet: Názov účtu: SVETLO MÁRIINO, n. o. Banka: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank), Číslo účtu: 5058517603/0900
IBAN: SK5409000000005058517603 BIC/SWIFT: GIBASKBX IČO: 45743304 Pán Boh zaplať!